548

28 FEB 1934

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நரஸிம்ஹாய ௩ மஹாதேசிகாய நம: ॥

பையாவின் ப்ரலாப கண்டனம்.

முதல் பாகம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம்
பண்டித பூஷணம் தேஸிக தர்ஶநாசார்யர்

ஸ்ரீ உப. வே.

மஹாமஹோபாத்யாய நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமியின்

திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்றவரான கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரால்

எழுதப்பட்டது.

நிகம பரிமள அச்சுக்கூடம்:

பராங்குச மந்திரம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

ஷூ மார்கழி மீ கீசு கீஎ

1933 [தபால் கூலி வேறு.

Q2
N33
176654

ஸ்ரீமான்கள் ஸ்ரீ சைல க்ருஷ்ணமாசார்யர், அண்ணங்கராசார்யர் வகையராக்களுக்கு

ஓர் பஹிரங்கக் கடிதம்.

எம்பெருமானுர் ப்ரதிவாதிகளின் அஸம்பத்த ப்ரலாபமான கக்ஷிகளைக் கேட்டு சலிப்பை அடைந்து, அவர்களைக் குறித்து ‘ நீங்கள் இப்படிப்பட்ட ஆக்ஷேபங்களைக் கொஞ்சமேனும் ஜ்ஞானம்இருப்பவர்கள் முன்னிலையில் சொன்னீர்களேயாகில், அவர்கள் உடனே ‘ ஏன் இப்படி உளறுகிறீர் ? ’ என்று பதில் சொல்லிவிடுவார்களாகையினுல், அப்படிப் பதில் சொல்ல முடியாத கோவில்களில் இருக்கும் பிம்பங்களுக்கு முன்னே சொல்லுங்கள் ’ என்று பொருள்படும்படி ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது நமக்கு இப்பொழுது ஜ்ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

ஆனுல் உங்கள் விஷயத்தில் அதைச் சொல்லுவது கூட ஸரியல்ல, ஏனெனில் உங்களுடைய கக்ஷிகள் அதை விட ஆச்சர்யகரமாயிருப்பதினுல் அர்ச்சா ஸமாதியைக் கடந்து பகவான் பதில் சொல்லலாம். ஆகையினுல் வாதத்திற்கு அழைத்தால் ஓட்டம் பிடிக்கும் நீங்கள் செய்யக் கூடியது ஒன்றே. அதாவது எத்தை எழுதினுலும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிற வெள்ளைக் காகிதத்தைக் கறுப்பாக்குவதே. அதைச் செய்வதற்கு உங்களுக்கு லௌகிக ஸௌகர்யங்களும் பஹுளமாயிருக்கின்றன.

உமது புஸ்தகங்களில் செய்திருக்கும் அட்டஹாஸத்தை நால்வர் முன்னிலையில் நிரூபிக்க உங்களுக்குத் தைர்யம் இருப்பின் அதைக் காட்டுங்கள். நம்முடைய நிபந்தனைகளை உங்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். அவைகள் எவ்வளவு ஸுலபமானவைகள் என்பதை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளுவதற்காக அவற்றை மறுபடியும் இங்கே எழுதுகிறோம். என்றைக்கு உங்களுக்கு ஸௌகர்யம் என்று தெரிவித்தால் அன்று நாம் நம்முடைய நிரூபணங்களே ஸரி என்று உபபாதித்துக் காட்டுகிறோம். நீங்கள் பட்டணத்திற்கு

பையாவின் ப்ரலாப

கண்டனம்.

முதல் பாகம்.

உபோத்காதம்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌃
𑌕𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀 ।
𑌹𑍇𑌮𑌾𑌬𑍍𑌜𑌵𑌜𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌰𑌂𑌹𑌮𑍋𑌯𑌃
𑌦𑌮𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌖𑍀 𑌦𑌿𑌶𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑌃 ॥

𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌯𑌦𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾 𑌨𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌫𑌣𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌯 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃 ।
𑌤𑌤 𑌵𑌮𑍇 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍋𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌕𑌵𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌵𑌲 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌭𑍃𑌤 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌰 𑌕𑌣𑌾𑌯𑌾𑌰𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌵𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌲𑌂 ।
𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌕𑌹𑌹𑌷𑌣 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

800 009
126654
501
294.5

காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீஸைல க்ருஷ்ணமாசார்யர் என்பார் ஒருவர் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம் தேஸிக தர்ஸநாசார்ய மஹா மஹோபாத்யாய ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின் வ்யாக்யானத்துடன் சென்னை, திருவல்லிக்கேணி, நிகம பரிமளம் ஆபீஸ் மானேஜரால் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யம் என்னும் க்ரந்தத்திலும், அந்த ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களின் ஸங்க்ரஹ ரூபமாய் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவரான கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரால் எழுதப்பட்ட ஸ்ரீ தேஸிகனும் அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளும் என்னும் க்ரந்தத்திலும் அனேகம் தவறுதல்கள் இருப்பதாக ப்ரமித்து, ஒரு புஸ்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறார். இத்தால் தாம் ஒரு பெரிய ஜயத்தை அடைந்து விட்டதாக ஸ்வகோஷ்டியில் உத்கோஷம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறதாகக் கேள்விப் படுகிறோம்.

இந்தப் புஸ்தகத்தை ஆதி முதல் கடைசி வரையில் பல முறை படித்தோம். இதில் எழுதப்பட்டிருக்கும் ஒரு விஷயமாவது ஶாஸ்திரஜ்ஞர்கள் அங்கீகரிக்கும்படியானதாயில்லை. இவர் சேட்லூர் ஸ்வாமியின் நிர்த்தாரணங்களை ஆக்ஷேபித்திருக்கிறரே என்று நமக்கு இவரிடத்தில் வருத்தமில்லை.—அந்த ஸ்வாமியினுடைய நிர்த்தாரணங்களே ஸரி, இவர் ஆக்ஷேபித்திருப்பதெல்லாம் அஶாஸ்த்ரீயம் என்று ஸுலபமாய் நிரூபித்து விடலாமாகையினலும், படிப்பவர்கள் தங்களுக்கும் இந்த விஷயங்கள் ஸரியென்று ஏற்படாதாகையினலும். மஹாபாகவதோத்தமரான அந்த ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் இப்படி வீணே அபசாரப்பட்டு பகவானுடைய க்ஷிபாமி என்னும் நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்திற்கு இலக்காகிறரே என்பதற்கும் நாம் வருத்தப்படவில்லை—கர்மானுகுணமாகப் பலங்களைக் கொடுத்து இன்புறும் இவ்விளையாட்டுடையஞன ஸ்வதந்த்ர ஶேஷிக்கு லீலா ரஸானுபவத்தை உண்டாக்குவதற்காக இவர் போல்வார் சிலர் இருக்கவேண்டியது அவஶ்யமாகையினல். 'போற்றி மற்றோர் தெய்வம் பேணப் புறத்திட்டு உம்மை இன்னே தேற்றி வைத்தது எல்லீரும் வீடு பெற்றல் உலகில்லை என்றே' என்றிறே ப்ரபன்ன ஜன ஸந்தான கூடஸ்தரும் அனுஸந்தித்தது. அந்த ஸ்வாமியையும் அவருடைய பாக்யத்தால் அவருக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஆபாத சூடம் அநபாயினியான ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தையும் தூஷிப்பதற்காகவே இந்தப் புஸ்தகத்தை ப்ரசுரம் செய்ய முன் வந்த இவர் தூஷிக்க யத்தனிப்பவர்களும் அங்கீகரிக்கவேண்டிய மர்யாதையை மறந்து தம்முடைய மனம்போன போக்கில் எழுதித் தம்முடைய குடிலபுத்தியைவெளிக்காட்டி அத்தால் தம்மைப்பரிஹஸனீயராக்கிக்கொண்டாரே என்பதே நமக்கு வருத்தம்.

இவருடைய புஸ்தகத்தைப் பார்த்து அத்தால் அந்த ஸ்வாமியினுடைய நிஷ்கர்ஷம் தவறு என்று யாரேனும் ஸந்தேஹிப்பர்களோ என்பதற்கு ஈஷத்தும் இடம் கிடையாது. ஏனெனில் ஒருவரும் இந்தப் புஸ்தகத்தை ஐந்தாறு பக்கங்களுக்கு மேல் படிக்கமாட்டார்கள்—ஆதி முதல் மனம்போன போக்காய் ப்ரமாணத்தை ஈஷத்தும் அனுஸரிக்காமல் ஏதோ எழுதப்பட்டிருப்பதினல்.

ஆனலும் இவருடைய கோஷ்டியில் சேர்ந்தவர்கள் இவருடைய உத்கோஷங்கள் எல்லாம் வீண் ஆடம்பரங்கள் என்று அறியவும், அவற்றை நம்பி ஏமாருமல் இருப்பதற்காகவுமே இவரால் நிரூபிக்கப்

பட்டிருக்கும் விஷயங்களைப் பராமர்ஶித்து, அவைகளில் ஒன்று கூட ஸரியல்ல என்று மேலே நிரூபிக்கிறோம்.

‘ யதா வ்யாஹாரஃ ’

என்று உபக்ரமிக்கும்படி இவருக்குள்ளது கதாநதிகாரமே.

‘ கேட்பார் செவி சுடு கீழ்மை வசைவுகளையே வையும் ’ என்கிற படியே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை ப்ரதி தினமும் வைது கொண்டிருந்த வசைவுகளை ஸங்கீதக் கச்சேரியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களே அக்ர தாம்பூலம் கொடுத்த அன்று அவன் வசைவிற்குக் காதைப்புதைத்துக் கொண்டாப்போலே இவருடைய அந்தரங்கர்களும் இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிருப்பது தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

விஷய நிரூபணத்தில் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு முன்பு நாம் விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ள வேண்டிய அம்ஶங்கள் சில உள. அவையாவன.—விஷய நிரூபணத்தில் ஶாஸ்திர மர்யாதையைக் கொஞ்சம் கூடத் தவறாமல் நிரூபிக்கப்போகிறோம். ஆனாலும் இவர் தம்முடைய தாழ்மையையும் (இவருடைய பாண்டித்யம் எவ்வளவு இவர் இன்னார், எந்த இடத்தில் காலக்ஷேபம் செய்தவர், இவருடைய நித்ய வ்ருத்தி என்ன என்றிவை முதலியவற்றை விசாரித்தால் நன்கு புலப்படும்), அந்த ஸ்வாமியின் ஜகத் ப்ரஸித்தமானதும் மாக்ஷிமை தங்கிய அரசாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதுமான பாண்டித்யாதிகளையும் கொஞ்சமும்கவனிக்காமல் இவர் எத்தையோ எழுதியிருப்பதினால் இவருக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணங்கள் ஒன்றுமில்லை என்று ஏற்படுகிறது. ஆகையினால்

‘ விஶாவாநாம் விஶாவ ஹாஷயெவொத்தரம் ஜெயம் ’

என்று ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் ஆசார்யன் அருளிச்செய்திருப்பதை அனுஸரித்து நாமும் இவரை வ்யவஹரிக்கும்பொழுது இவர் நடையையே அனுஸரித்து ப்ரயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது நம்முடைய ஸ்வரூபத்திற்கு உசிதமில்லையேயாயினும்கீழ் நிரூபித்தபடியே ப்ராப்தமாகிறபடியினால் அதை ப்ரயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி எழுதும்படியாக நேரிடுகிறதே என்று ஶோகித்துக் கொண்டே எழுதுகிறோம் என்பது முதலாவது அம்ஶம். ஸ்ரீதேஶிகனும் அவருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளும் என்கிற க்ரந்தம் முழுவதும் அந்த ஸ்வாமியின் ஶிஷ்யரால் எழுதப்பட்டிருக்க அதிலுள்ள சில விஷயங்களைத் தவறு என்று இவர் ப்ரமித்து அவற்றை நிரூபிக்கும்பொ

ழுது அந்த ஸ்வாமியின் திருநாமத்தை வீணே இழுத்து இப்படிச்செய் வதற்குக் காரணம் அந்த க்ரந்தத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது அந்த ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களின் ஸங்க்ரஹமாகையினுல் என்று காரண மும் கூறியிருக்கிறுர். துல்ய ந்யாயத்தினுல் இவருடைய ப்ரசுரத் தில் அனேகம் இடங்களில் ஸ்ரீமான் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங் கராசார்யரை ஆதாரமாகக்கொண்டிருப்பதினுல் நாமும் அவர் விஷய மாக இதில் பல இடங்களில் நிரூபிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பது இரண்டாவது அம்ஶம். அண்ணன்கரய்யங்கார் இப்படிப்பட்ட ப்ரசுர ங்களைத் தாமே நேரில் வெளியிடப் பயந்து, விஷயம் இன்னது என்று அறிய ஶக்தியில்லாத இவர் போன்ற சிலர் பேரால் ஆதி முதல் அந் தம் வரையிலாக அஸம்பத்த ப்ரலாபமயமான சில புஸ்தகங்களை வெளி யிட்டிருக்கிறுர். இது, இதுஅச்சிடப்பட்ட இடத்தையும்,இதைப் போல் திருப்பாப்புலியூர் ஸ்ரீரங்கார்யர் என்பவர் பெயரால் சேட்லூரார் நூலாராய்ச்சி என்னும் ஒரு புஸ்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கும் இடத் தையும், இந்த அத்யாஶ்சர்யமான க்ரந்தங்களைப் பரவச் செய்பவரை யும் கவனித்தால் நன்கு புலப்படும். நாம் இதை ஏதோ பதிலுக்குச் சொல்லுவதாக நினைக்க வேண்டாம். இந்தப் புஸ்தகங்களைத் தாமே ஒருவரும் கேட்காமலிருக்க, தபால் சார்ஜு முதலியதும் செலவழித்து, அனுப்ப மனுஷ்யர்கள் இல்லாமல் ஒருவர்க்கே பல முறை அனுப்பியி ருக்கிறுர். ஸ்ரீ ஶைலர் தம்முடைய கடிதத்திற்குப் பதிலாக வந்த கா கிதங்களுக்குப் பதில் எழுத ஸாமர்த்தியமில்லாமல் இவரிடம் கொடுக்க அதற்குப் பதில் எழுதி, அத்தால் மத்யஸ்தர்கள் முன்னிலையில் வாதம் ப்ரஸக்தமானவாறே ஸ்ரீமத் கம்பீரமாய் ‘ நாம் உம்முடன் வாதம் செய் யமாட்டோம், உமது ஆசார்யனுடன் நேரில் வாதம் செய்வோம் ’ என் று பதில் எழுதிவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தார். இவருடைய கடிதத்தில் நம்மையே மத்யஸ்தராக இருக்க கேட்டுக்கொண்டார். ஆகையினுல் நாம் மறுபடியும் ‘ ஶாஸ்த்ரீயமான வாதங்களில் வாதி ப்ரதிவாதிகள் தங்கள் கக்ஷிகளை மத்யஸ்தரிடம் சொல்லி, அவரை அவைகள் ஸரி என ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டியதாகையினுல், உம்முடைய கக்ஷி யை அடியேன் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்வது உமது கடமை, அதைச் செய்ய முன் வாரும் ’ என்று எழுதினேம். இன்னம் வந்து கொண் டிருக்கிறுர். இவருடைய உத்கோஷமெல்லாம் ஸ்வகோஷ்டிக்குள்ளே போலும். உத்தரனுடைய ஶௌர்யமே இவருடையது. கிட்டி நெ ருங்கினுல் கஜேந்திர மோக்ஷப்படியே. அதாவது

'நாஹம் நாஹம் ந சாஹம் ந ச பவதி புந: தாத்ருசோ மாத்ருசேஷு'

என்கிற ஓட்டம் பிடித்தலே.

இனி விஷய நிரூபணம் செய்ய உபக்ரமிப்போம். அதில் முற்பட ஒன்று சொல்லுகிறோம். இவருடைய ஆக்ஷேபங்கள் எல்லாம்

'கோயம் க்ரந்த:'

(இது என்ன க்ரந்தம்) என்று மஹத்தான பூர்வபக்ஷம் பண்ணினதற்கு,

'பகவத்விஷய:'

(இது பகவத் விஷயம்) என்று சொல்லிக் கண்டித்துப் போட்டார் என்றுப் போலவே இருக்கின்றன. அச்சு ப்ரசுரங்களில் மிகவும் ஸஹஜமாக நேரிடக்கூடிய பிழைகளைக் கொண்டு சில இடங்களில் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணுகிறார். இன்னும் சில இடங்களில் தமக்கு ஸாதகமான பாகங்களை மாத்திரம் உதாஹரித்துவிட்டு, தமக்கு பாதகமான பாகங்களை விட்டு விடுகிறார். இதற்குக் காரணம் இவருடைய அஜ்ஞானமோ, அல்லது அயலாரை ஏமாற்றி விடலாம் என்கிற எண்ணமோ இரண்டில் ஒன்று.

'க்ரந்தோ வர்ணவிபர்யயாதி தோஷசேஷ: நாகஸ்யாஞ்சிம் ஸுவச்ருத'

என்று அண்ணங்கராசார்யருடைய நற்சாக்ஷி பத்திரம் பெற்ற ஈட்டு ப்ரசுரத்திலும், இந்தப் புஸ்தகத்திலும், இன்னும் இவருடைய க்ரந்தங்களிலுள்ள அச்சுப் பிழைகளை எல்லோரும் அறிவார்கள். அவற்றை நாம் எடுத்துக் காட்டினால் இவருக்கும் நமக்கும் வாசியில்லாமல் போகுமாகையினால் அதில் நாம் ப்ரவ்ருத்திக்கவில்லை. ஆனால் நாம் அச்சுப் பிழை ஸரி என்று சொல்லவில்லை. அவற்றைக் கொண்டு இவர் ஆகாசக் கோட்டை கட்டியிருப்பது தவறு என்பதை மட்டும் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இவருடைய முதல் ஆக்ஷேபம் ப்ரும்ம, ப்ரும்மசாரி, ப்ரும்ம வித்யை என்று அச்சிட்டிருப்பது தவறு என்பது. ஓய்! ஸ்ரீசைலரே, உம்முடைய மேதையே மேதை! உமக்குத் தமிழாவது ஸம்ஸ்க்ருதமாவது கொஞ்சமாவது தெரியுமா? பாஷாந்தர பதங்களை எழுதும் பொழுது அவைகளின் உச்சரிப்பை அனுஸரித்தல்லவோ எழுத

வேண்டும் என்பதை ஏன் மறந்தீர்? ஒரு பதத்தையே பல விதமாக எழுதுவதுண்டு என்பதை நீர் அறியவில்லை. ஶாஸ்திரம் என்னும் பதத்தை ஶாஸ்திரம், ஶாஸ்த்ரம், சாத்திரம், என்றிவை முதலாக எழுதுகிறாப் போலே ப்ரும்ம என்கிற பதத்தையும் பிரம, பிரஹ்ம, ப்ரஹ்ம, ப்ரம்ம, பிரம்ம இத்யாதியாக எழுதுவதுண்டு என்பதை நீர் அறியவில்லையேயன்றி அந்த ஸ்வாமி அவற்றை நன்கு அறிந்தவர் என்பது அந்த ஸ்வாமியின் இதர ப்ரசுரங்களைப் பார்த்தால் தெரியவரும்.

இதற்கு மேல் ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்ய வ்யாக்யானத்தில் ஏற்றி என்னும் பதத்திற்கு ஸ்தோத்திரம் செய்து என்று அர்த்தம் செய்திருப்பது தவறு, அந்தப் பதம் ஏத்தி என்றிருக்க வேண்டும், ஏற்றி என்னும் பதத்திற்கு அந்த அர்த்தத்தைச் சொல்ல ஶக்தியில்லை என்று நிரூபிக்க முன் வந்தீரே? இது உமக்கும் பகவத் விஷயத்திற்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமுமில்லை என்பதை நன்கு காட்டுகிறது. திருவாய்மொழியில் 4 – 5 – 1 'சொல் மாலைகள் ஏற்ற நோற்றேற்கு' என்பதற்கு எம்பெருமானுடைய பூர்ண கடாக்ஷத்திற்கு பாத்திரராய் அவருடைய நியமனத்தினால் ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானத்தை எழுதினவரும், அவராலே அநிதர ஸாதாரணமான பகவத் விஷய ஸிம்மாஸனத்தில் அபிஷிக்தருமான திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் பணித்தது —'திருவாய்மொழி பாடுகைக்கு' — என்று. அதாவது இங்கு சொல் மாலைகள் என்றது திருவாய்மொழி என்றும், ஏற்ற என்பது பாடுகைக்கு என்றும் வ்யாக்யாதம். இப்படியே திருவாய்மொழி 7 – 6 – 10 'ஏற்றரும் வைகுந்தத்தை' என்பதற்கு பன்னீராயிரப் படியில் 'வாங்மனஸாபரிச்சேத்யமான' என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக ஏற்றி என்கிற பதத்திற்கு ஸ்தோத்திரம் செய்து என்கிற அர்த்தம் உண்டு என்று காட்டப்பட்டதாகிறது. இப்படியே சுண்டப்பாளையத்தில் ப்ரசுரமாயிருக்கும் பதிப்பிலும் ஏற்றி என்கிறபாடமேகாணப்படுகிறது. தமிழர்களும் ஏற்றி என்பதற்கு சொல்லி என்கிற அர்த்தம் உண்டு என்று நிரூபித்திருக்கிறார்கள். குறுந்தொகையில் 145–ம்பாட்டில் 'கானலஞ்சேர்ப்பன் கொடுமை ஏற்றி' என்றும், தொல்காப்பியம்சொல்லதிகாரத்தில் 'ஏற்ற நினைவும் துணிவுமாகும்'என்றும் அகராதியில் ஏற்றம் - புகழ் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு மேல் அச்சுப்பிழை என்று ஸ்பஷ்டமாக ஏற்படும் 'சிறைப்ப' என்பதைக் கொண்டு நீர் கட்டி இருக்கிற கோட்டை மிகவும்

ஆஶ்சர்யகரமானது. இது நமக்குஒரு சிறிய கதையை ஜ்ஞாபகப்படுத்து கிறது. அதாவது—இருவர் சண்டையிட்டுக்கொண்டு ஒருவரை ஒரு வர் வைது கொண்டார்கள். அப்பொழுது ஒருவன் —— தைத் தின்னு என்றான், மற்றொருவன் வெல்லத்தைத் தின்னு என்றான். அருகில் இருந்தவர்கள் ‘அவன் அப்படி வைதபொழுது நீ ஏன்இப்படி வைதாய்’ என்று கேட்டார்கள். அவன் ‘ நான் என் வழக்கத்தைச் சொன்னேன், அவன் தன் வழக்கத்தைச் சொன்னான் ’ என்று பதில் சொன்னான்.— என்று. ஆகையினால் இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பது உம்முடைய வ்யாபாரத்தையே காட்டுகிறது.

இதற்கு மேல் ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய மொழி பெயர்ப்பில் சில பாகம் அஸ்வரஸமானது என்று எடுத்துக்காட்டியிருப்பது உம க்கு ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் ஜ்ஞானம் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிற தேயன்றி அந்த ஸ்வாமியின் மொழி பெயர்ப்பில் யாதொரு தவறுத லையும் ஊஹிக்கக் காரணமாகாது.

‘ பரிக்ருஹீத ’

இத்யாதிக்கு அந்த ஸ்வாமி அருளிச்செய்திருக்கும் மிகவும் ஸரி யான மொழி பெயர்ப்பை அறிந்து கொள்ள ஶக்தியில்லாமல் அதில் குறை கூறிவிட்டு உம் அபூர்வ ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு ஒரு அர்த்தம் நிரூபித்திருக்கிறீரே, அது வெகு அழகு. பதம், பதாந்வயம், பதத் தின் அர்த்தம், இவைகளையாவது, பூர்வர்களின் வ்யாக்யானத்தையா வது நீர் கவனிக்காமல் கேவலம் ஆக்ரஹத்தினால் என்னமோ குளறு கிறீரே ? ஸமஸ்த பதத்திலுள்ள பரிக்ருஹீத என்னும் பதத்தை வெ ட்டி விட வேண்டுமாம் ! அத்தை மேலுள்ள ‘ அமீஷாம் ’ இத்யாதியு டன் ஒட்டி (சேர்த்து) அர்த்தம் சொல்ல வேண்டுமாம் ! இத்தால் இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை உமக்கு உண்டாக்கின உம்முடைய ஆசார்யனுடைய பாண்டித்யம் நன்கு வெளியிடப்பட்டது. அத் வைத என்னும் பதத்திற்கு ஒற்றுமை என்கிற அர்த்தம் யாரிடமி ருந்து கேட்டறிந்தீர் ? இப்படி விநோதமாக வாதம் செய்யும் உம் மைப் போன்றவர்களைப் பற்றியே அங்கு மேல் ஶ்லோகத்தில்

‘ ஸ்வஸ்நஸ்தாந தகாநாம் நஸஸ்ய தநேஸ்ய ஸ்வாதஹ்ய தநஸ்ய தவவாதயிதாம் க்ஷநேத ’

என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. த்வைதம் என்றால் பேதம்,

அத்வைதம் என்றால் அபேதம் (ஐக்யம்) என்று அர்த்தமாகுமே ஒழிய ஒற்றுமை (ஸாத்ருஶ்யம்) என்னும் அர்த்தத்தைஅந்தப் பதம் ஒரு பொழுதும் சொல்லாது. இந்தப் பங்க்தியின் வ்யாக்யானத்தில்

‘ வளண்ஞுகாமெெஅதம் நாஉஷ்ரஅமெெவெகூ்யாமெெஅதம் ...
யமா வளண்ஞுகொ வாஸாஜெவொஹஃதி ஷ்ரஅமெெவெ
கூ்யம் வஉநு உஹதீம் விவஉம் ஷூாவகூ, ஊவம் ஷ்ரஅ
மெெவெகூ் ஙாஜூ்யா ஜ்ஹூாஹஉஷீதி வாஜிமெநாவீதி ஹா
வஃ ’

என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ தேஶிகன் தாமும் ஸ்ரீயாதவாப்யுதயத்தில் இருபத்தோராவது ஸர்க்கத்தில் இந்த அர்த்தத்தையே நிரூபித்திருக்கிறார். இவற்றைஒன்றும் பார்க்காமல் ஏன்வீணாக அந்த ஸ்வாமியின் மேல் குறை சொல்ல முன் வந்தீர் ?

இப்படியே ‘ நித்ய முக்த வாத: ’ என்பதற்கு நீர் நிரூபித்திருக்கும் அர்த்தம் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் அத்வைத பக்ஷமாக ‘ நித்ய முக்த ’ என்றாரம்பித்து அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் அர்த்தத்துடன் விரோதிக்கிறது என்பதை அறியாமல் வீண் கூசல் ஏன் இடுகிறீர் ? ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ஜ்ஞானம் உமக்கு எப்படிக் கிடைக்கும் ?

‘ ஹாஷ்யம் தூ வஅஅஜநம் ’

என்பவர்களில் நீரும் ஒருவரல்லவா ?

இதற்கு மேல் அண்ணங்கரா அய்யங்காருடைய ஜ்ஞானத்தைப் பற்றி ஶ்லாகித்து எழுதியிருப்பது மிகவும் ஆஶ்சர்யகரமானது. உம்மைப் போன்றவர்கள் தான் அவருடைய ஜ்ஞானத்தில் ஈடுபட வேண்டும். அவருக்கு ஜ்ஞானம் என்பது ஈஷத்தும் இல்லை என்றும், அயலாருடைய வ்யாக்யானங்களிலிருந்து பக்கம் பக்கமாய் எடுத்து ஒரு ச, து, முதலியவைகளைக் கூட மாற்றாமல் தம்முடைய வ்யாக்யானம்என்று ப்ரசுரிப்பதில் அவர் கைதேர்ந்தவர் என்றும் ப்ரஸித்தமிறே. திருக்குடந்தையில் வெளியிடப்பட்ட பிறர் நூல் கோள்கை என்னும் புஸ்தகத்தை உம்மாலும் அபலபிக்கமுடியாது. தாம் பெரிய பண்டிதர் என்று ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, வாதத்திற்கு அழைப்புக் கடிதம் வந்ததும் ஓட்டம் பிடிப்பவர் என்பது உமக்கும் அநுப

வத்தில் ஏற்பட்ட விஷயம். ஆக உம்முடைய அவதாரிகையின் அழகு இப்படி விளங்கிற்று.

ஸ்ரீ தேவப் பெருமாள் மங்களாஶாஸனம்.

ஓ! ஸ்ரீ ஶைலா! இனி ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்ய வ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீ தேவப்பெருமாள் மங்களா ஶாஸன விஷயமாக நீர் சில தோஷங்களை ஆரோபணம் செய்ய முன் வந்தீரே? இது வெகு அழகு! ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸனமாகிற ஏற்றம் ஸ்ரீ தேவப் பெருமாளுக்கு இல்லையேயாயினும் அவர் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யர் என்பதற்குப் பல காரணங்களை நிரூபித்திருக்கும் ப்ரகாரங்களை ஶிரஸா வஹித்து அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதையுடையவராயிருக்க வேண்டியதை விட்டு, அந்த ஸ்வாமியின் நிஷ்கர்ஷத்தை மறுக்க நீர் ப்ரயத்தினப்படுவது உம்முடைய மௌட்யத்தின் பராகாஷ்டையைக் காட்டுகிறது. 'தான் கெட்டதுமல்லாமல் சந்திர புஷ்கரணியையும் கெடுத்தானும்' என்பதுபோல் ஏன் செய்கிறீர்? நீர் எதை வேணுமானாலும் உளறும், அத்தால் ஒருவருக்கும் பாதகமில்லை. உம்முடைய பூர்வர்களை உம்முடைய ஸ்தானத்திற்கு ஏன் இழுக்கிறீர்? இது உசிதமா என்று நீரே யோசித்துப்பாரும். ஐயோ! பாபம்! ஆழ்வார்கள் என்றால் யார், அவர்களின் ப்ரபாவம் என்ன, மங்களா ஶாஸனம் என்றால் என்ன, என்றிவை முதலியவைகளை ஈஷத்தும் அறிந்து கொள்ளாமலும், உம்முடைய பூர்வர்களின் க்ரந்தங்களை ஸரிவர அறிந்து கொள்ளாமலும், கேவலம் ஆக்ரஹத்தை முன்னிட்டு இப்படி நீர் அந்த ஸ்வாமியின் நிஷ்கர்ஷத்தை ஆக்ஷேபிக்கிறீர். இல்லாவிடில் 'ஸ்ரீ தேவராஜனுக்கு ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸனம் உண்டு என்று நிர்வஹிக்க முன் வருவீரா? இதுநிற்க இவ்விஷயத்தில் உம்முடைய காரணங்களை விமர்ஶிப்போம்.

வாராய்! ஸ்ரீஶைலரே! இந்த மங்களா ஶாஸன விஷயமாய் ஸுமார் இருபது பக்கம் எத்தையோ எழுதியிருக்கிறீரேயன்றி ப்ரக்ருதமான விசாரத்திற்கு அதில் ஒரு அம்ஶமாவது அனுகுணமாயில்லை. நீர் சொல்லுவது இரண்டு காரணங்கள். முதலாவது இரண்டாம் திருவந்தாதியில் 95, 96-ம் பாசுரங்கள் ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியிலே ஸேவை ஸாதிக்கும் ஸ்ரீ தேவப் பெருமாள் விஷயம் என்பது. இரண்டாவது காரணம் பெரிய திருமொழி 2-9-3-ம் பாட்டில் 'வரம் தரு' என்கிற பதம் ஸ்ரீதேவப்பெருமாளைக் குறிக்கிறதுஎன்பது.

இதில் முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டாம் திருவந்தாதிப் பாசுரங்கள் ஸ்ரீ ஹஸ்தி கிரி என்கிற திவ்யதேஶத்தைப் பற்றியது என்பதில் ஒருவருக்கும் விவாதமில்லை. அந்த மங்களா ஶாஸனம் ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயமா, அங்கு மலையடி வாரத்தில் ஸேவை ஸாதிக்கிற ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயமா, என்பதே நிர்ணயிக்க வேண்டிய விஷயம். ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயமே என்பதற்கு நீர் சொல்லுகிற காரணம் அந்தப் பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் 'திருவத்தியூரிலே நிற்கிறவன்' என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதேயாகும். அதாவது இங்கு நிற்கிறவன் என்றிருப்பதினால் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்துடன் ஸேவை ஸாதிக்கிற ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயமாயிருக்க முடியாது, அப்படி நின்ற திருக்கோலத்துடன் ஸேவை ஸாதிக்கிற ஸ்ரீ தேவப் பெருமாள் விஷயமாய்த்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதே. 'நிற்கிறவன்' என்பதற்கு ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதனுய் என்கிற அர்த்தம் பொருந்துமாகையினுலும், அதுவே இங்கு விவக்ஷிதமாகையினுலும், கீழில் ந்ருஸிம்மாவதார வ்ருத்தாந்தமே இந்தப் பாட்டில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருப்பதினுலும் இந்தப் பாட்டு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயமென்பதே யுக்தம். அந்த ஸ்வாமி தாமே ஒரு நிர்த்தாரணமும் செய்யாமல் உம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடையவும், ஆசார்ய ஸார்வபௌமனுடையவும் ஸ்ரீ ஸூக்திகளையும் அனுஸரித்து இப்பாட்டு ஸ்ரீ தேவப் பெருமாள் விஷயமல்ல என்று அங்கிகரித்தால் அதற்கு அந்த ஸ்வாமியின்மேல் குறைகூறுவது இன்ன விஷயம் எழுதுகிறேம் என்று அறிய ஶக்தியில்லாத உம்மைப் போன்றவர்களுக்கே தகும். திருமொழி – 7 - 5 – 1 – ம் பாட்டில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்துடன் கூடிய ஸ்ரீ பரமபத நாதன் விஷயமான 'மருவிநின்ற' என்பதற்கு நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற என்றே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் நீரே இப்பாட்டுஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயம் தான் என்று நிஶ்சயமாய்ச் சொல்ல முடியாது என்பதை ஒப்புகொண்டிருப்பதினுல் ஸந்தேஹாக்ரஸ்தமான விஷயத்தை நிரூபிக்காமல் இருந்திருந்தால் அது மிகவும் உசிதமாயிருந்திருக்கும்.

இனி இரண்டாவது காரணத்தைப் பராமர்ஶிப்போம், ஆழ்வார்களுடைய மங்களா ஶாஸனம் எவ்விதமானது என்பதை அறியாமலே எத்தையோ எழுதிக்கொண்டு போயிருக்கிறீர். 108 திருப்பதிகளில் எந்த இடத்திலாவது திவ்ய தேஶத்தைச் சொல்லாமல் மங்களா ஶாஸனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ? அப்படியில்லாமல் இருக்க ஸ்ரீ

தேவப்பெருமாள் விஷயமாக மட்டும் யௌகிகமான பதத்தைக் கொண்டுமங்களா ஶாஸனம்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நிர்வஹிப்ப தற்கு உம்மைத் தவிர வேறு ஒருவரும் தைர்யமாய் முன்வரமாட்டார்கள். அப்படி யோக ரூடமான பதத்தினுல் மங்களா ஶாஸனம் செய்ததாக வைத்துக்கொண்டாலும் இந்தத் திருமொழிப் பாசுரங்கள் எல்லாம் கண்டோக்தமாய் எந்தத் திருப்பரமேஶ்வர விண்ணகரத்து எம்பெருமான் விஷயமோ அவருக்கு அருளாளப் பெருமாள் என்கிற ஒரு புதிய திருநாமம் ஏற்படுமேயன்றி அந்த மங்களா ஶாஸனம் ஸ்ரீ தேவப்பெருமாளுக்கு என்பது ஒரு நாளும் ஸித்திக்காது. இவ்விஷயத்தை மேலே விமர்ஶிப்போம்.

இந்தப் பாட்டு திருப்பரமேஶ்வர விண்ணகரப்பதிகத்தில் உளது. இப்பதிகம் முழுவதும் அந்த எம்பெருமான் விஷயம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி இந்தப் பாட்டு ஸ்ரீ தேவப்பெருமாள் விஷயம் என்று நூற்றெட்டுத் திவ்ய தேஶங்களேயும் மங்களா ஶாஸனப் பாசுரங்களேயும் குறிப்பிட்டிருக்கும் க்ரந்தத்தில் உம்முடைய பூர்வாசார்யர்களும் நிரூபித்தார்களில்லே. ப்ரத்யுத உமக்கு விரோதமாக ஸ்ரீ தேவ ராஜனுக்கு ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸனம் இல்லே என்றும், எம்பெருமானர் 'உயர்வற' இத்யாதி திருவாய்மொழியை ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயமாக இருக்கட்டும் என்று ஸமர்ப்பித்தார் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதி ப்ரபாவத்திலும் பூதத்தாழ்வார் மங்களா ஶாஸனத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டு, ஸத்ய வ்ரத க்ஷேத்திரத்தில் வரத ராஜப் பெருமாள் என்றும் வாரண கிரியில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உமது அண்ணங்கரரே மிகவும் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறதாய் ஸ்ரீமான் பட்டாபிராம முதலியாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற விஷ்ணுஸ்தல மஞ்ஜரி என்கிற புஸ்தகத்திலும் அத்திகிரி (காஞ்சீபுரம்) என்கிற தலேப்பின் கீழ் முதலில் வரத ராஜப் பெருமாளே ஸத்ய வ்ரத க்ஷேத்ரத்தில் இருப்பதாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி ஆழ்வாரின் மங்களா ஶாஸனம் பெற்றவராக நிரூபிக்கப்படவில்லே. பிறகு வாரணகிரியில் அழகிய சிங்கப் பெருமாள் என்று நிரூபித்து, அவருக்குப் பூதத்தாழ்வார் மங்களா ஶாஸனம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமான் சே. க்ருஷ்ணமாசார்யருடைய திவ்யப்ரபந்தப் பதிப்பில் இறுதியிலுள்ள நூற்றெட்டுத் திருப்பதி ப்ரபாவத்தில் 'பூதத்

தாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்களா ஶாஸனம். ... இங்கு மலையடிவாரத்திலுள்ள அழகிய சிங்கப் பெருமாளே ஆழ்வாரது மங்களா ஶாஸனம் பெற்றவர் என்பது பலர் கோள்கை’ என்று நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆக உம்மைத் தவிர நாளது வரையில் ஒருவரும் ஸ்ரீ தேவ ராஜனுக்கு ஆழ்வாரின் மங்களா ஶாஸனம் உண்டு என்று நிரூபிக்கவில்லை. திருவாய் மொழி முதல் பத்து ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயமானது என்று நிர்வஹிக்க ப்ரயத்தினப்பட்ட ஸ்ரீ உப. ஸ்ரீஶைல தாதாசார்யரும்,

‘ஶ்ரீஹஸ்திஶைலஸஜ்ஜாயியோ ஶ்ரீநிவாஸாவஹளஶா:’

என்கிற ஸ்ரீ தேஶிக ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு வ்யாக்யானமிட்ட பூர்வர்களும் மற்றைய ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸனம் இல்லை என்பதை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். திருவாய்மொழி முதல் பத்து ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயம் என்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல என்பதற்குக் காரணம் அந்த ஸ்வாமியாலேயே தம் வ்யாக்யானத்தில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பகவத் விஷய வ்யாக்யாதாக்கள் ஒருவரும் அப்படி நிர்வஹிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு ஆதாரமான வரத ஶப்தத்திற்கு வேறு ஸ்வரஸமான அர்த்தமும் அங்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கீழ் குறிப்பிடப்பட்ட ஸ்ரீமான் சே. க்ருஷ்ணமாசார்யருடைய பதிப்பிலுள்ள வாக்யமே அந்த ஸ்வாமியால் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவருடைய வாக்யமாகக்கொண்டு நீர் எழுதியிருப்பதெல்லாம் வ்யர்த்தமானதே.

ஆனாலும் ‘அவர்கள் எல்லோரும் தவறி விட்டார்கள், அவர்கள் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானத்தை ஸரியாக அறிந்து கொள்ளவில்லை, ஆகையினால் நான் சொல்லுவதே ஸரி’ என்று சொல்லலாம். ஆகையினால் அந்த வ்யாக்யானப்படியும் மங்களா ஶாஸனம் ஸித்திக்காது என்றும், அப்படி நிர்வஹிக்கப் பார்த்தால் அவருக்கு வ்யாக்யானம் செய்யத்தெரியவில்லை என்கிற தோஷத்தில் பர்யவஸிக்கும் என்றும் நிரூபிக்கிறோம். இங்கு மூலம்—

உரம் தரு மெல்லணைப் பள்ளி கொண்டான்
ஒரு கால் முன்னம் மாவுருவாய்க் கடலுள்
வரம் தரு மா மணி வண்ணனிடம்
மணி மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாய கச்சி

நிரந்தவர் மண்ணையில் புண்ணுகர் வேல்
நெடு வாயிலுகச் செருவில் முன நாள்
பரந்தவன் பல்லவர் கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே.

—என்று. இதற்கு பெரியவாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானம்—'வரம்' இத்யாதி—'அருளாளப்பெருமாளாய் நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்தானம். ரத்னமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்த . . கச்சியில்' என்றும், இதின் அரும் பதத்தில் 'வரம் தருமவனுய் 'வரதஸ் ஸர்வ பூதாநாம் அத்யாபி பரித்ருஶ்யதே' என்கிற வரதனுய், மாமணி - சிந்தாமணி போலே ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன் என்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறுர் (அருளாளப் பெருமாளாய்) இத்யாதி, அருளாளப் பெருமாள் என்று ஸ்ரீ தேவப் பெருமாளுக்கு ப்ரஸித்தமான திருநாமமிறே' என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தைக் கொண்டு இப்பாட்டு ஸ்ரீ தேவராஜன் விஷயம் என்று நிர்வஹிக்க உம்மாலும் உம்முடைய ஆசார்ய ப்ராசார்யாதிகளினுலும் முடியாது. ஏனெனில் மூலத்தில் அத்திகிரி ப்ரஸ்தாவிக்கப்படாமையினுல் அதற்கு விரோதமாக அர்த்தம் சொல்ல முடியாதாகையினுலும், இங்கு வ்யாக்யானத்திலுள்ள 'அருளாளப் பெருமாளாய்' என்பதற்கு க்ருபையினுல்ஆளப்படுகிற என்கிற அர்த்தம் பொருந்துமாகையினுலும், அப்படி அர்த்தம் சொல்லாவிடில் மேல் பதங்களுடன் அந்வயிக்காதாகையினுலும், எங்ஙனே என்னில்:—இங்கு வ்யாக்யானத்தில் 'அருளாளப்பெருமாளாய் நிற்கிறவனுக்கு வாஸஸ்தானம் கச்சியில் இத்யாதி'என்றே நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினுலும், அந்த இடம் திருப்பரமேச்சுர விண்ணகரமென்றே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினுலும் இங்கு ஹஸ்திகிரிக்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லை. அருளாளப்பெருமாளாய் என்றதினுல் ஸ்ரீதேவராஜனே குறிக்கப்படுகிறுர் என்னில், அப்பொழுது பாட்டுக்கு அர்த்தம் ஸ்ரீ தேவராஜனுக்கு வாஸஸ்தானம் திருப்பரமேஶ்வர விண்ணகரம் என்று ஏற்படுமே ஒழிய அந்த வாஸஸ்தானம் ஹஸ்திகிரி என்று ஒரு பொழுதும் ஏற்படாது. திருப்பரமேச்சுர விண்ணகரத்து எம்பெருமானுக்கு அருளாளப்பெருமாள் என்கிற திருநாமம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டதாகும். ஆக நீர் உதாஹரிக்கும் ப்ரமாணங்கள் நீர் ஸாதிக்க முயலுகிற அர்த்தத்திற்குப் பாதகமாயிருக்கின்றனவே என்று

அறிய உபக்கு ஶக்தியில்லை என்பதையே இங்கு வெளியிட்டீராயிற்று. மேலும் பெரிய திருமொழி – 4 – 3 – 1 – ம் பாட்டில் 'பேரணிந்து உலகத்தவர் தொழுதேத்தும் பேரருளாளன்' என்று திருச்செம்பொன்செய்கோயில் எம்பெருமான் விஷயமாயும், 9–5-10 – ம் பாட்டில் 'என் நெஞ்சம் கோயில் கொண்ட பேரருளாளன்' என்று திருக்குறுங்குடி எம்பெருமான் விஷயமாகவும் அருளாளர் என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இங்கும் அருளாளப் பெருமாளாய் என்றதற்கும் யோக வ்யுத்பத்தி ஸித்தமான அர்த்தம் சொல்லுவதே பண்டிதக்ருத்யம். இத்தைக் கொண்டு அரும்பதத்தில் அத்திகிரி விஷயமான ஶ்லோகத்தை உதாஹரித்திருப்பது இந்த ப்ரகரணத்திற்குச் சேராது. இது கறுப்பாய் ஒருவன் வாந்தி செய்தான் என்பது இரண்டு மூன்று கை மாறினதும் இரண்டு காக்கைக் குஞ்சுகளை வாந்தி செய்தான் என்றாப் போல் இருக்கிறதேயன்றி ஶாஸ்திரார்த்தம் நிரூபித்ததாய் இல்லை.

மேலும் 'வரம் தரு' என்று எச்சமாக மூலத்தில் இருப்பதற்கு வரத்தைக் கொடுக்கிற என்று அர்த்தமாகுமே ஒழிய வரத்தைக்கொடுக்கிறவன் என்கிற அர்த்தம் ஏற்படாது என்பதை நீர் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதாவது வரம் தரு என்பது வரதன் என்பதற்கு ஒரு நாளும் பர்யாயமாகாதல்லவா. அப்படி க்லிஷ்டமாகக் கல்பித்து, அது யோக ரூடமாய் ஸ்ரீ தேவராஜனைச் சொல்லுகிறது என்று நிர்வஹிக்க உம்மாலும் உம்முடைய அண்ணன்கரய்யங்காராலும் உங்களுடைய ஆசார்ய ப்ராசார்யர்களாலும் முடியாது. ஏனெனில் இங்கே வரம் தரு என்கிற பதம் மா மணி வண்ணன் என்பதற்குவிஶேஷணமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அது தன் ரூடி ஶக்தியை இழந்து யோக வ்யுத்பத்தியினால் ஏற்படும் அர்த்தத்தையே சொல்லும் என்பதே ஶாஸ்திர விதாம் மதம். அப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ப்ரும் மணி, ஸ்ரீநிவாஸே என்கிற பதங்களை ஸ்ரீ தத்வ டீகையில் வ்யாக்யானம் செய்தருளும்பொழுது இந்த இரண்டு பதங்களும் ரூடி ஶக்தியினால் பகவானைச் சொல்லக் கூடியதாயிருந்த போதிலும் ஒன்று மற்றொன்றுக்கு விஶேஷணமாகும்பொழுது அது தன்னுடைய ரூடிஶக்தியை இழந்து யோக வ்யுத்பத்தியினால் ஏற்படும் அர்த்தத்தையே சொல்லும் என்று நிர்வஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இங்கு வரம் தரு என்னும் பதம் மாமணி வண்ணன் என்பதற்கு விஶேஷணமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அரும் பதத்தில் உதாஹ

ரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஶ்லோகத்திலும் வரத: என்னும் பதம் ஸர்வபூதாநாம் என்று ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற பதத்துடன் சேர்த்து ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவை தங்களுடைய ரூடி ஶக்தியை இழந்து யோக வ்யுத்பத்தியினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தையே போதிக்கும் என்பது பண்டிதர்கள் அறிந்த விஷயம். இத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் வீண் கூசலிடுவதில் என்ன ப்ரயோஜனம்?

மேலும் கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்ட வ்யாக்யானத்தில் தூராந்வயாதி தோஷங்கள் காணப்படுகின்றன. மூலத்தில் 'உரம் தரு மெல்லணைப் பள்ளி கொண்டான் ஒரு கால் முன்னம் மாவுருவாய்கடலுள் வரம் தரு மா மணி வண்ணனிடம்' என்றிருக்க அதை மாற்றி 'உரம் தரு மெல்லணை ஒரு கால் முன்னம் மாவுருவாய் கடலுள் பள்ளி கொண்டான் வரம் தரு மாமணி வண்ணனிடம்' என்று அந்வயித்திறே இங்கு அர்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யதா க்ரமம் அந்வயித்து ஸ்வரஸமான அர்த்தம் ஏற்படுகிறபொழுது மாற்றி அந்வயித்தது யுக்தமில்லையல்லவா? 'ஒரு கால்' என்பதற்கும் அஸ்வரஸமான அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. க்ஷீராப்தியிலே எப்பொழுதும் ஶயனித்துக் கொண்டிருக்கும் பகவானை 'ஒரு கால் கடலுள் பள்ளி கொண்டான்' என்று அந்வயித்து அர்த்தம் சொல்லுவதும் உசிதமல்ல. 'கடலுள் வரம் தரு' என்று அந்வயித்து, 'ஒரு கால்' என்பதற்கும் ஸ்வரஸமான அர்த்தத்துடன் இந்தப் பாட்டுக்கு பெரிய பரகால ஸ்வாமி வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்திருக்கிறார். இதின் விஸ்தாரத்தை நிகம பரிமளம் 31-ம் ஸஞ்சிகையில் கண்டு கொள்வது. இப்படியே உம்முடைய பூர்வரான ஜீயராலும் 'திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு அதிலே பள்ளி கொண்டான் ஒரு காலத்திலே விலக்ஷணமான வடிவுடனே திருப்பாற்கடலிலே 'வரம் தரும் பெருமாள்' என்று பிருது பிடித்து ஸர்வர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளுகிற வனுக்கு இடம்' இத்யாதியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. க்ஷீராப்தி நாதன் ப்ரும்மாதி தேவதைகளுக்கு வேண்டிய ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷிப்பது ப்ரஸித்தமிறே. ஸ்ரீ பாகவதத்திலும்

'ஶ்ராதீரா வஸம் வரதீராடீ'

என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதும் இங்கு அநுஸந்தேயமாகக்கடவது. ஆகையினால் இப்பாட்டு ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயம் என்று நிரூபிக்கப் பார்ப்பது மலடியின் ப்ரஸவ வேதனையைப் போலநிஷ்ப்ரயோ

ஜனமானது. மேலும் அரிசமய தீபத்தில் திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீ தேவப் பெருமாளை மங்களா ஶாஸனம் செய்யவில்லை என்று நிரூபிக் கப்பட்டு அதற்குக் காரணமும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இப் படி ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்கள் நடவாநிற்க இவற்றை எல்லாம் அபலா பம் செய்துவிட்டு, இது வரையில் பூர்வாசார்யர்கள் ஒருவரும் இசை யாத பெருமையை நிரூபிக்க முன் வரும் உம்மைப்போன்றவர்களைப் பற்றியே

‘ ஹாஒெஞாzயஶிதூ°வூதெ ’

என்னப்பட்டது.

ஓய் ! மல்லிகார்ஜ்ஜுநரே ! வாஸ்தவமாய் நம்முடைய சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லும். உமது பெயரால் வெளியிடப்பட் டிருக்கும் புஸ்தகத்திலுள்ள ஒரு வரியாவது உம்மால் எழுதப்பட் டதுண்டா ? அதை இப்பொழுதாவது படித்துவிட்டு மறுபடியும் அதை நால்வர் முன்னிலையில் நிரூபிக்க முடியுமா ? அப்படி உம்மு டைய மனோபீஷ்டப்படியே ஸ்ரீ தேவ ராஜனுக்கு ஆழ்வார்களுடைய மங்களா ஶாஸனம் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். அப்படி யாகில் அது இல்லை என்று நிரூபித்திருக்கும் உம்முடைய பூர்வர்களைக் குறித்தன்றோ நீர் குறை கூறவேண்டும் ? அதை விட்டு வீணே அந்த ஸ்வாமியின் மேல் என் குறைகூறுகிறீர் ? உமக்கு அத்யந்தம் ஸாதக மானது என்று எண்ணியிருந்த திருமொழிப் பாசுரம் உமக்கு ஸா தகமாகாது என்று உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போலே கீழே நாம் நிரூபித்துக் காட்டினோம். ஆகையினால் அந்த ஸ்வாமியின் இடத்தில் அபசாரப்பட்டதற்கு அனுதாபப்பட்டு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிக்கொ ள்ள உடனே ப்ரவ்ருத்தியும். பகவானிடத்தில் அபசாரப்பட்டால் பாகவதர்களிடத்தில் அதற்கு க்ஷமை கொள்ளலாம். தக்த படம் போலாக்க வல்ல பாகவதாபசாரத்திற்கு பகவானும் ரக்ஷகனாகமாட் டான். ஆகையினால்

‘ ஊஒெவ யெ ஹூவதூஞெ ’

என்கிறபடியே அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் பட்ட அபசாரத்திற்கு அவ ரிடமே க்ஷமை கொள்ள ப்ராப்தம். ஆகையினால் அரு நரகில் சாரா மல் இருக்க வேண்டுமாகில் உடனே அயிந்தை நகர் அடைந்து அபார கருணா நிதியான அந்த ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் விழுந்து, கைகளாலாரத் தொழுது அபசார க்ஷாபணம் செய்து கொள்ளும்,

நாம் புருஷகாரமாய் நின்று சிபார்சு செய்கிறோம். இந்த நம் ஶாஸ்த்ரீயமான வழியைப் பின் பற்றினீராகில் எம்பெருமானுக்கு நித்ய விபூதியில் ஒரு சேதனனைச் சேர்த்த பாக்யத்தினால் ஸந்தோஷமடைவோம். அப்படியன்றியே அயலாருடைய மாய மயக்குக்களில் சிக்கி நின்றீராகில் ' எல்லீரும் ' இத்யாதி ஸபலமாயிற்று என்று ப்ரீதராகிறோம். ஆக நமக்கு ஒரு படியும் நஷ்டமில்லை.

இதற்கு மேல் ஸ்ரீ ஹஸ்தி கிரி மாஹாத்ம்ய வ்யாக்யானத்தில் இந்த மங்களா ஶாஸன விஷயமான விசாரம் அப்ரஸ்துதம் என்று எழுதியிருப்பது தான் அப்ரஸ்துதம். ஸ்ரீ ஹஸ்தி கிரி மாஹாத்ம்யத்தில் ஸ்ரீ தேவராஜனுடைய ஆவிர்ப்பாவாதிகளே நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதன்றி அந்த க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை அருளிச்செய்யப்படவில்லை. ஆகையினால் வ்யாக்யாதா அதை நிரூபிக்க வேண்டியது கடமையாயிற்று. அப்படி அதை நிரூபிக்கும் கால் ப்ரமாணங்களை அபலபித்து விட்டு எழுதுவது பண்டித க்ருத்யமன்று. அது உம்மைப் போன்றவர்கள் செய்யும் கார்யமிறே.

இதற்கு மேல்
' யஸ்யாநாஹாவடயிரஶ்சக்ஷுவஞோ டீஹ்ருஞ்ஹ
ஜாரயியொ டீநிவாஸவஹளடா: '
என்கிற ஸ்ரீ தேஶிக ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு அந்த ஸ்வாமி ஸாதித்திருக்கும் அர்த்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தை அறிந்து கொள்ள கொஞ்சமேனும் ஶக்தியில்லாமல் வீணே கூசலிடுவதில் பயன் என்ன ? எம்பெருமானார் ஸ்ரீ தேவப் பெருமாளுக்கு ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸனம் இல்லை என்பதை அங்கீகரித்திறே ' உயர்வற ' இத்யாதியை அவர் விஷயமாக இருக்கட்டும் என்று ஸமர்ப்பித்தது. இதை நீர் அபலபிக்கப் பார்ப்பது முழுப் பூஷணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பதற்கு ஸத்ருஶமாயிருக்கிறது. ஸ்ரீ தேவராஜனுக்கு ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸனம் உண்டு என்று ஒரு வாக்யம் உம்மால் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்ட முடிந்ததா ? இல்லை என்பதற்கு அந்த ஸ்வாமியால் உதாஹரிக்கப்பட்ட வாக்யங்களுக்கு என்ன ஸமாதானம் சொன்னீர் ? வெள்ளத்தின் இடைப்பட்ட நரியைப் போல விழிக்கின்றீரே ? இது இப்பொழுது சிலர் கீதைக்கு வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் இல்லை என்பதில் தாத்பர்யம் என்பதே எங்களுடைய மதம் என்று சொல்லுவதைப் போல் இருக்கிறது.

இதற்கு மேல் ஆழ்வார்களின் மங்களா ஶாஸன விஷயமாகவும் திவ்ய தேஶங்கள் விஷயமாகவும் ஏதோ தெரிந்தவர் போல் பாவனை பண்ணி சில விஷயங்களைச் சொல்லி இருக்கிறீரே, அவை எல்லாம் உமக்கு முற்றிலும் விரோதம் என்பதை அறிந்து கொள்ள ஶக்தியில்லை என்பதையாவது அயலாரை ஏமாற்றி விடலாம் என்கிற கெட்ட எண்ணத்தையாவது காட்டுகிறது. எங்ஙனே என்னில்:—

அதில் முற்பட திருக்கவித்தல விஷயமாய் இடம் சொல்லப்படவில்லை இத்யாதியாக எழுதியிருக்கிறீரே? உமது பூர்வர்களின் வ்யாக்யானத்தை ஸேவிக்காமல் ஏன் இப்படி ஆக்ஷேபிக்கிறீர்? 'ஆற்றங்கரைக் கிடந்தான்' என்று பொதுவில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் திருக் கவித்தலம் திவ்ய தேஶங்களில் ஒன்று அல்ல என்று நீர் நிர்வஹித்தால் அதை அங்கீகரிப்பதில் நமக்கு ஒரு பாதகமுமில்லை. ஆனாலும் வ்யாக்யாதாக்கள் திருக்கவித்தலத்திலே கிடந்தவனை என்று திவ்யதேஶத்தைக் குறிப்பிட்டிருப்பதினால் அது ஒரு திவ்ய தேஶம் என்று அங்கீகரிக்கிறோம். அதைப் போல திருமொழி வ்யாக்யானத்திலும் 'அருளாளப் பெருமாளாய் அத்திகிரியிலே நின்றருளி' என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தாலல்லவோ அது உமக்கு ஸாதகமாகும்? இரண்டாவது திருவந்தாதிப் பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் 'அருளாளப் பெருமாளாய் நின்று' என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்படவில்லை. பூர்வாசார்யர்கள் ப்ரமாணஸரணியைத் தாண்டப் பயப்பட்டார்கள். உமக்கும் உமக்கு ஆசார்ய ஸ்தானத்தில் நிற்கும் அண்ணன்கருக்கும் அந்த நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. எத்தை வேண்டுமானாலும் எழுதுகிறீர்கள். இல்லாவிடில் பூர்வர்கள் கண்டரவேண சொல்லாத விஷயத்தை ஸாதிக்க முன் வருவீர்களா?

அப்ரஸ்துத விசாரம் என்று வீணே அந்த ஸ்வாமியின் மேல் ஒரு தோஷத்தை ஆரோபித்த நீர் ஏன் அதிகப் பாசுரம் குறைந்த பாசுரம் என்கிற அனுவஶ்யகதமமான விசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்தீர்? அதிகப் பாசுரங்களினால் ஒரு திவ்ய தேஶம் உயர்ந்தது என்று யார் சொன்னார்கள்? ஆழ்வார்களின் திருவாக்கினால் ஒருபதமே பர்யாப்தம் என்பதை அந்த ஸ்வாமியும் அப்புபகமம் செய்கிறார். அப்படிப்பட்டதான ஒரு பதத்தைக் காட்ட முடியாமல் ஏன் இப்படி அஸம்பத்த ப்ரலாபம் செய்கிறீர்?

இதற்கு மேல் திரு நாகை விஷயமாய் நீர் எழுதியிருப்பது அயலாரை ஏமாற்றி விடலாம் என்கிற உம்முடைய கெட்ட எண்ணத்தைக் காட்டுகிறது. இல்லாவிட்டால் திரு நாகை விஷயமான பதிகமானது ஒன்பது பாட்டுக்களுடன் தலைக்கட்டினதாக எப்படி எழுதினீர்? கொஞ்சம் வெளி வந்து சொல்லும் பார்ப்போம். பத்தாவது பாட்டை ஒரு தரம் உரத்தி ஸேவியும். அதில் 'அன்னமும் கேழலும் மீனுமாய ஆதியை நாகை அழகியாரை' என்று திவ்ய தேஶம் கண்டோக்தமாயிருக்கிறதே. அதை மறைக்க முன் வந்த மல்லிகார்ஜ்ஜுநதாஸரே! உமது தைர்யமே தைர்யம்!

இதற்கு மேல் யோக ரூடி என்பது யோகத்தினுடையவும் ரூடியினுடையவும் சேர்க்கை தான் என்பதை அறியாமல் அந்த ஸ்வாமியின் மேல் குறை கூறுவது உம்முடைய மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறதேயன்றி வேறல்ல.

இதற்கு மேல் திருவாய் மொழித் தனியனைக்கொண்டு எத்தையோ ப்ரலபித்திருக்கிறீரே, அதின் கருத்து என்ன என்று உமக்காவது புரிந்ததா? அத்தால் உமக்கு என்ன ஸாதகம் ஏற்பட்..து? ஶ்ரீரங்கத்தை மட்டும் சில இடங்களில் நிரூபித்திருப்பது மற்றைய திவ்ய தேஶங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்றிறே ஆசார்யர்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தது.

ஶ்ரீ ஹஸ்தி கிரிக்கு திவ்யதேஶத்வம் இல்லை என்று அந்த ஸ்வாமி ஓரிடத்திலும் நிரூபிக்கவில்லை. அங்கு ஸேவை ஸாதிக்கும் ஶ்ரீ தேவ ராஜனுக்கு ஆழ்வார் மங்களாஶாஸனம் உண்டா இல்லையா என்று விசாரித்து இல்லையேயாயினும் ஶ்ரீ தேவ ராஜன் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யர் என்று ப்ரமாணங்களுடன் நிரூபித்திருப்பதில் உமக்கு என்ன ஆக்ஷேபம்? ஶ்ரீ ரங்கத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸந்நிதிகளுக் கெல்லாம் பதிவர் பாடும் பெருமாள் என்கிற ஏற்றம் உண்டாகி விடும் என்று நிரூபிக்க முன் வந்திரே, ஓய்! ஶ்ரீ ஶைலா! இது உமக்கு ஆழ்வார்களிடத்திலுள்ள பக்தி விஶேஷத்தை நன்கு காட்டுகிறது.

இதற்கு மேல் திருவாய்மொழி முதல் பத்தில் திருக் குறுங்குடி என்னும் திவ்ய தேஶம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அத்தையே ஸ்வாமி தேஶிகன் ஸங்க்ரஹித்திருக்க வேண்டும், அதை விட்டு யௌகிகமாய் ~~மேலே~~

176654

'வரேண்யம்'

என்கிற பதத்திற்கு அனுகுணமாய் நிர்வஹிக்கவேண்டிய

'வரதம்'

என்கிற பதத்தைக்கொண்டு திருவாய்மொழி முதல்பத்து ஸ்ரீ தேவராஜன் விஷயம் என்று நிர்வஹிக்கப்பார்ப்பது ஈஸன் என்கிற பதத்தைக் கொண்டு ருத்திரனுக்குப்பரத்வத்தைஸாதிக்கயத்தனிப்பதுபோன்றது.

இதற்கு மேல் தனியன் வ்யாக்யானத்தை ஒரு தரம் கூட ஸேவிக்காமல் ஏன் வீண் கூசலிடுகிறீர்? அதில் திருவாய்மொழி முழுவதும் அரங்கர் மேல் என்றதற்குத் தாத்பர்யம் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்து விட்டு வாயை மூடிக் கொள்ளும். மேலும் அப்படித் திருவாய்மொழி முழுவதும் திருவரங்கர் விஷயமாய்விட்டால் அதில் அனுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றைய திவ்ய தேஸங்களின் கதி என்ன என்பதை யோசித்தீரா? திருவாய்மொழி ஸ்ரீ தேவ ராஜன் விஷயம் என்கிற உமது அபிமதத்திற்கு அது விரோதம் என்பதும் உமக்கு ஸமயத்தில் மறந்து போய் விட்டதல்லவா? நீர் கோயில் திருமலை பெருமாள் கோவில் என்று சேர்த்து வ்யவஹரிப்பதற்குக் காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் கூச்சலிடுவதில் பயனில்லை. அந்த ஸ்வாமியினிடமோ அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற அனேகர்களில் யாரேனும் ஒருவரிடமோ ஸிஷ்ய வ்ருத்தி பண்ணி அறிந்துகொள்ளும்.

இதற்கு மேல் 'திருமங்கையாழ்வார் ஒருவர்' என்றாரம்பித்து 'கோயிலோடு திருவயிந்திர புரத்தை' இத்யாதி எழுதி, மேலே ஸ்ரீ தேஸிகன் அத்திருப்பதியை உகந்தருளினதற்கு ஒரு காரணம் நிரூபித்திருக்கிறீரே, அது வெகு அழகானது! அந்த ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கிற க்ஷேத்திரத்திற்கு அவ்வளவு பெருமையா என்கிற ஈர்ஷ்யை உமது மனதில் கொதிப்படைந்திருப்பது இத்தால் நன்றாகக்காட்டப்படுகிறதேயன்றி அத்தால் அந்த க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை ஒரு நாளும் குறைந்து விடாது. ஆழ்வார் பத்துப் பாட்டுக்களிலும் ஆதரம் தோற்ற 'திருவயிந்திரபுரமே' என்று அனுஸந்தித்திருப்பது அவரை நித்ய ஸம்ஸாரியாக்கினபடியினால் உமக்கு ஸமயத்தில் மறந்து போய் விட்டது போலும். இத்தால் ஆழ்வாரிடத்திலுள்ள உமது பக்தியின் தத்வ ஸ்திதியை நன்றாக வெளியிட்டீர்! உதர நிமித்தமாக ஆழ்வார் ஆழ்வார் என்று வெளி வேஷம் போட்டுத் திரிகிறீர் என்ப

தும் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. பெரிய ராமானுஜ சரிதையில் எம்பெருமானர் இந்த க்ஷேத்திரத்தை மங்களா ஶாஸனம் செய்தருளினர் என்று நிரூபித்திருப்பதையும் மறந்தீர். ஸ்ரீ தேஶிக னிடத்தில் உமக்கே பக்தி இருப்பதாக உத்கோஷித்து விட்டு அவர் தாமே 'அயிந்தை மா நகரில் அமர்ந்தனே எமக்காய்' என்று அனு ஸந்தித்திருப்பதையும் மறந்தீர். ~~யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவத்தில்~~ ~~'தே என்று நிரூபித்திருப்பதையும் மறந்தீர்.~~

ஓய்! மல்லிகார்ஜ்ஜுனரே!

ஓய்! அண்ணன் கரரே! உமக்கு நாம் சொல்லுவது ஒன்றே. உம் போல்வார்கள் எதைச் சொன்னல் என்ன? அத்தால் அறிவு தரும் பெரிய திரு மொழியில் பத்துப் பாட்டுக்களில் வையமெல்லாம் மறை விளங்க வாள் வேல் ஏந்தும் மங்கையர் கோன் மகிழ்ந்து பாடினதும், அன்றிவ்வுலகினையாக்கி அரும் பொருள் நூல் விரித்தவனே பின்னும் வென்றிபுகழ்த் திருவேங்கட நாதனுகிப் பேசியதுமான திருவயிந்திரபுரத்தின் பெருமை பேர்க்கவும் பேராததன்றோ? என்பதே. இன்னும் ஒரு மஹனீய விஷயம் சொல்லுகிறோம். 'எம் பெருமானர் காடிச்சால் தெய்வத்தைத் தொழுதால் அதுவே நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யம்' என்றருளிச்செய்ததோ பாதி, வேதாந்தாசார்ய ஸூக்தி ப்ரவசன சதுரரான அந்த ஸ்வாமிக்கும், ஏதோ ஒரு பாக்ய விஶேஷத்தினுல் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற அடியேன் போல்வாருக்கும், ஆசார்ய ஸார்வபௌமனுகிய ஸ்ரீ தேஶிகனிடத்தில் ஈஷத்தாவது நிஜ பக்தியுள்ளவர்களுக்கும், பரமபதத்தை விட உத்க்ருஷ்டமான தேஶம் அந்த ஆசார்யனுடைய அபிமான விஶேஷத் திற்கு முக்ய பாத்திரமானதும்,

'ஶாஸவொ யதூ வஸூஜ்ஞெ'

இத்யாதி ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிஷ்கர்ஷித்த வஸ்தவ்ய தேஶ லக்ஷண பூர்த்தியுள்ளதுமான திருவயிந்திரபுரமே' என்பது. ஓய்! ஸ்ரீ ஶைலா! வீண் கூச்சலிடுவதில் பயனில்லை. எந்தத் திவ்ய தேஶத் தின் பெருமையை அந்த ஸ்வாமி குறைத்துக் கூறினர்? முன்னே வந்து தைர்யமாய்ச் சொல்லும்.

திருவரங்கத்தரவணையான் தாள் பற்றி 'நாவலிட்டுஉழி தருகின் ரேம் நமன் தமர் தலைகள் மீதே' என்று தொண்டரடிப்பொடிகள்

உத்கோஷித்தாப் போலே அந்த ஸ்வாமியும் திருவேங்கடநாதன் என்னும் குருவாய் நின்று நிகழ்ந்து மண் மேல் நின்ற நோய்கள் தவிர்த்தவன் தாள் பணிந்து, அத்தால் தமக்கு உண்டான ஏற்றத்தை உத்கோஷித்தால் அதை மறுக்க உமக்கு என்ன அதிகாரம்? வேறு எவர் தான் அதை மறுக்க முடியும்?

ஸ்ரீ தேஶிகனுடைய விக்ரஹம் எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலும்எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும் அவை எல்லாம் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஆஜ்ஞையினால் ஶில்பி ராஜ விஜயம் என்கிற வ்யாஜத்தை முன்னிட்டு ஆசார்யன் தாமே தமது திருக்கைகளாலேயே ஏறியருளப்பண்ணப்பட்டதும், அவரை அனுக்ரஹிப்பதற்கென்றே அயிந்தையில் அமர்ந்த அடியவர்க்கு மெய்யனுடைய அருளால் திருப்ரதிஷ்டை செய்விக்கப்பட்டதுமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடைய திருவஹீந்திரபுரத்திற்கு ஸத்ருஶமாகுமா? வேறு எந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ தேஶிகனுக்குப் பகவானுக்குப் போல ஸகல மர்யாதைகளும் நடக்கின்றன? வேறு எந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ தேஶிகனுக்குத் தனி த்வஜஸ்தம்பம் இருக்கிறது? வேறு எவ்விடத்தில் அவருக்கு ப்ரும்மோத்ஸவ ப்ரக்ரியையில் மஹோத்ஸவம் நடக்கிறது? வேறு எந்த க்ஷேத்திரத்தில் எம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீ தேஶிகனுக்கும் வித்யாஸமில்லாமல் திருவாபரணாதிகள் இருக்கின்றன? வேறு எந்த க்ஷேத்திரத்திலே

'ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா: ।
ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி ॥'

என்கிறபடியே ராம மயமாய் இருந்த திருவயோத்யை போலே தேஶிக மயமான உத்கோஷமும்,

'ஸ்த்ரியோ வ்ருத்தாஸ்தருண்யஶ்ச'

என்கிறபடியே ஸ்த்ரீகள், வ்ருத்தர்கள், தருணிகள், பாலர்கள் முதலானோரும் ஸ்ரீ தேஶிகனுடைய மங்களத்தையே ஆஶாஸித்துகொண்டு போருகிறார்கள்? வேறு எந்த க்ஷேத்திரத்திலே ஆசார்யனுடைய திருமாளிகை முதலியவைகள் நாளது வரையிலும் ஸுரக்ஷிதமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன? வேறு எந்த க்ஷேத்திரத்திலே ஸ்ரீதேஶிகன் ஸந்நிதியை விட்டு வெளியே எழுந்தருளிவிட்டால் அவர் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளும் வரையில் மற்ற எம்பெருமான்களின் திருவாராதனாதிகள் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன? இவை எல்லாம்

'ஆவாப்யாம் ஸஹிதா வ்ருத்தா தவ கார்ணயியா தேவவஶ்வஸ்யா

[illegible]:'

என்று அவர் தாமே டணித்த டணிவிடைகள் என்று தெ[illegible]ரிந்து அவற்றை நடத்திய பிறகன்றோ மற்றவர்கள் அந்த ஸ்வாமியுடன் மார்பு தட்ட அடுக்கும்? அது வரையில்

'[illegible]'

என்கிறபடியே அஸூயாதிகளை விட்டு விட்டு, அந்த ஸ்வாமி ஸாதிப்பது முழுமையும் நம் ஆசார்ய ஸார்வபௌமனுடைய விபூதியின் பெருமையே என்றறிந்து அதிலே ஒடுங்க ப்ராப்தம்.

இவ்வளவு பெருமை இருப்பதை அறிந்த அந்த ஸ்வாமி அவற்றை உத்கோஷிக்காமலிருந்தாலன்றோ அவருடைய பாண்டித்யத்திற்கு கொற்றை வரும். தெரிந்தவன் தான் அறிந்த தத்வார்த்தங்களை வெளியிடவேண்டியது கடமையன்றோ? ஓ! மல்லிகார்ஜ்ஜுந! இனியாவது இத்தத்வார்த்தத்தை அறிந்து இல்லாத பெருமையை ஸாதிக்க முயலாதேயும். உமது அண்ணன்கரரும் ஒரு ஸமயத்திலே இங்கு ப்ரதி தினமும் ஸ்ரீ தேசிகன் திருமுன்பே திவ்ய ப்ரபந்தத்திலே 50 பாட்டுக்கள் சதுரஸ்ரமாக ஸேவிக்கப்படும் என்பதைக் கேட்டு உகந்ததுண்டு.

உமது புத்தியின்மையாலே அந்த ஸ்வாமி செய்துவரும் ஜகதுபகாரமான மஹத்தர கைங்கர்யங்களிலே தோஷத்தை ஆரோபிக்க முயலுகின்றீர். கண்ணிலே தோஷமுள்ள ஒருவன் சந்திரன் இரண்டென ப்ரமித்து ஓலமிட்டால் அதைக் கேட்டு ஜனங்கள் ஏமாறுவார்களா என்ன? உமக்கு ஸத்ருஶமானவர்களைக் குறித்தே ஆசார்யனும்

'[illegible]
[illegible]।
[illegible]
[illegible] ॥' [[illegible]

என்று அருளிச்செய்தாராகையினாலே இத்துடன் உபரதராகிறோம்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

ப்ரதி வாரமும் வரு[illegible] ரும். ஆகையினால் இவ்
விசாரத்தை அங்கே[illegible]. தேதியையும் இடத்தையும்
காலத்தையும் குறிப்பிடம[illegible] ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கிறோம்.
இது விஷயத்தில் நம்மையே ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னாலும் செய்ய
ஸித்தமாயிருக்கிறோம்.

கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்,

பராங்குச மந்திரம், திருவல்லிக்கேணி.

நிபந்தனைகள்.

1. விவாதத்தில் ப்ரமாணமாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டிய புஸ்தகங்களை நிர்ணயித்துக்கொள்ளுதல்.

2. வாதம் செய்கிற இடத்தில் வீண் கும்பலைக் கூட்டாமலிருப்பதற்காக வாதம் செய்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடன் இருவரை மட்டும் அழைத்து வருதல்.

3. ஒரு விவாதத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் ஆக்ஷேபிக்கப்படும் விஷயத்தைப் படித்துக் காட்டுதல். உடனே ஆக்ஷேபிப்பவர் தம்முடைய ஆக்ஷேபங்களை ப்ரமாண பூர்வகமாக நிரூபித்தல். உடனே முதலில் படித்துக் காட்டியவர் அந்த ஆக்ஷேபங்களுக்கு ப்ரமாண பூர்வகமாக ஸமாதானம் சொல்லுதல்.

4. இவ்விஷயங்களில் பிறகு ஸந்தேஹம் உண்டாகாமல் இருப்பதற்காக அந்தந்த விஷயங்களை அப்பொழுதைக்கப்பொழுது எழுதிவைப்பதற்காக ஒருவரை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல்.

5. இவ்விஷயங்களில் ஜயாபஜயங்கள் வாதம் செய்பவர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாவிடில் அவ்விஷயத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் அம்சத்தை வேறு மத்யஸ்தர்களுக்கு அனுப்பி அவருடைய நிர்த்தாரணத்தை அங்கீகரித்தல்.

6. இப்படி நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தை மறுபடியும் தாங்கள் மறுப்பதற்கு ஒரு வித ப்ரயத்தினமும் எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை என்று வாக்தானம் செய்து கொடுத்து அதை நிறைவேற்றுதல்.

7. ஒருவர் பேசும்பொழுது மற்றும் எவரும் பேசக் கூடாது. வாதம் செய்பவருடன் கூட வருமவர்கள் பேசக் கூடாது. வேண்டுமானால் ஏகாந்தத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கலாம்.

8. அன்றன்று வாதம் முடிந்தது [illegible]க்ரஹத்தில் இருவர்களும் கையெழுத்து போடுதல். ஸௌகர்யத்திற்காக கரிக் காகிதம் வைத்து ஒரே மாதிரியாக இரண்டு ப்ரதி எடுத்துத் தலைக்கு ஒரு ப்ரதியாக வைத்துக்கொள்ளுதல். ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் வாதிப்பவர்களுக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாகி, அதை நிவ்ருத்தி செய்து கொள்ள அவகாசம் அபேக்ஷிக்கப்பட்டால் அந்த வாதத்தை அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு பிற்பாடு அதை விசாரித்தல்.